

تشخیص سه نوع ماگما با منشاء مختلف در منطقه سهند

توسط

حسین معین وزیری

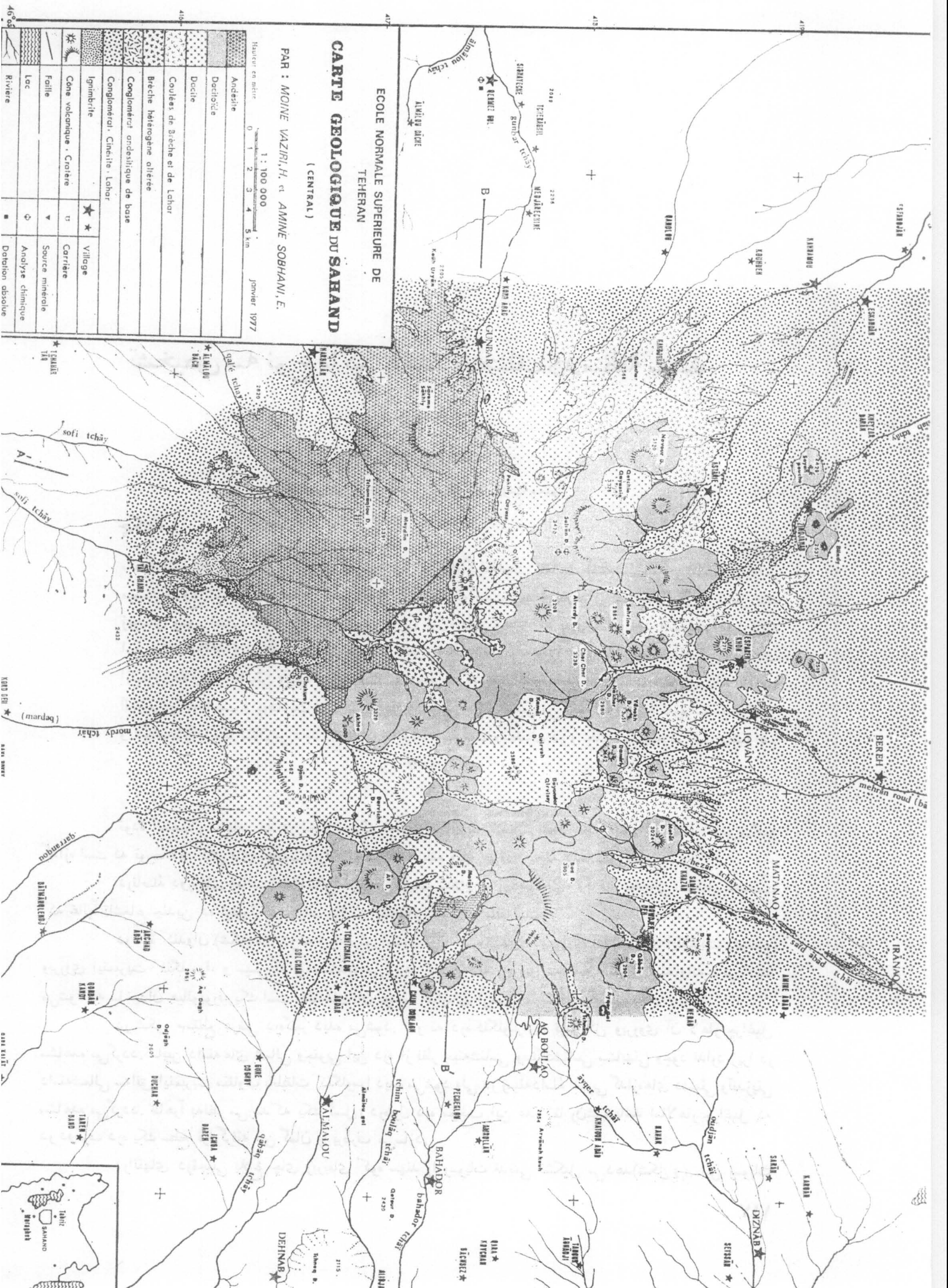
گروه آموزشی زمین شناسی دانشگاه تربیت معلم

چکیده

منطقه آتشفشانی سهند در بین تبریز، آذرشهر و مراغه قرار گرفته است. فعالیت آتشفشانی در این منطقه از اواخر میوسن شروع شده و تا چند صد هزار سال قبل ادامه داشته است (۱) (۲). سهند از نظر استراتیگرافی شامل یک زیربنای رسوبی است متشکل از سازندهای دوران اول، دوم و سوم که بر روی آن مواد آتشفشانی قرار گرفته است (۱) (۲) (۳) (۴). توده آتشفشانی سهند از پائین به بالا شامل کنگلومرا همراه با گدازه‌های آندزیتی، افق‌های اینمبریت، لاهای داسیتی و ریوداسیتی است (۱). تغییرات تدریجی گدازه‌ها در طول زمان، تفریق یک ماگمای آندزیتی را به داسیت و ریوداسیت در اولین برخورد به زمین شناس تلقین می‌کند اما مطالعه تغییرات عناصر اصلی و کمیناب در گدازه‌ها نشان می‌دهد که سه نوع ماگما با سه منشأ مختلف در و لکانیسم سهند شرکت داشته‌اند.

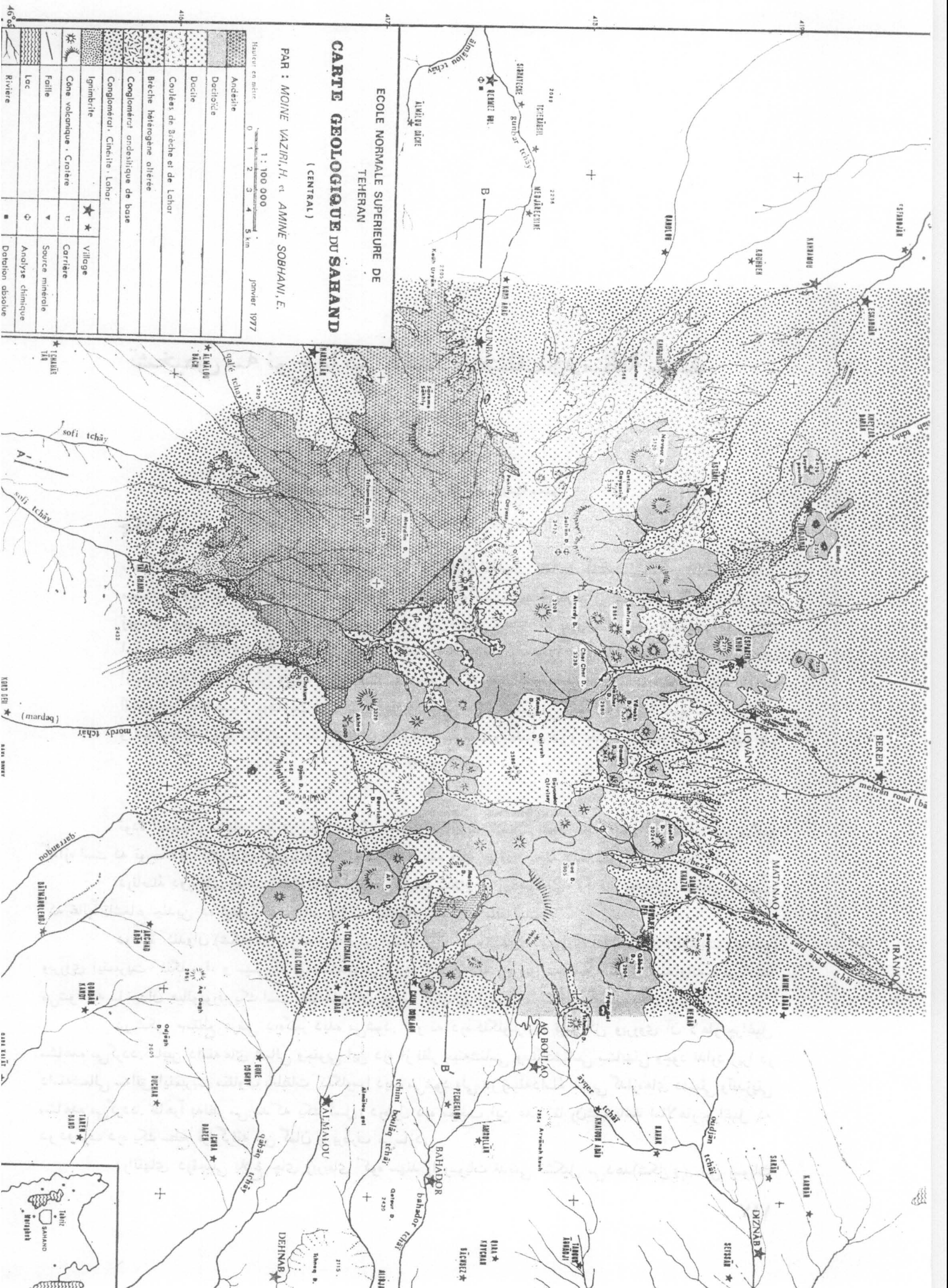
* * *

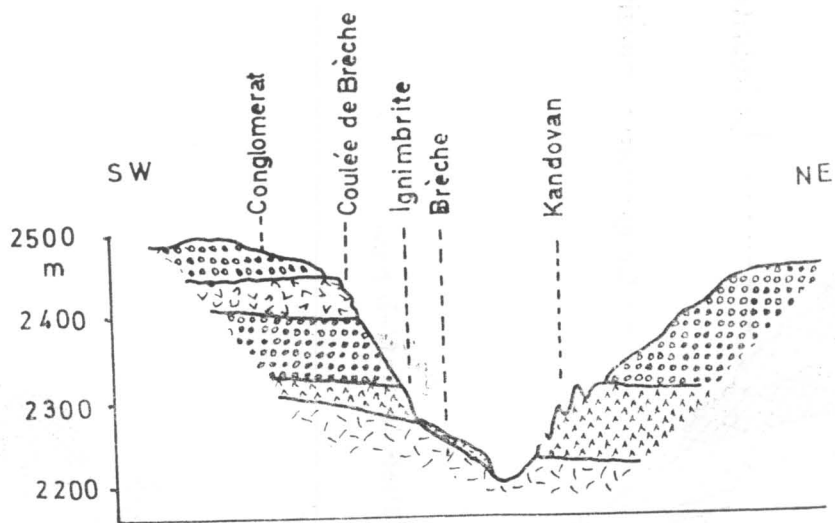
توده آتشفشانی سهند که در مجموع یک استراتوولکان محسوب می‌شود شامل پیروکلاست، اینمبریت، و گدازه است که توسط دودکش‌های مختلف و پراکنده در یک منطقه وسیع بیرون ریخته شده است (شکل ۱). در فاصله دوره‌های فعالیت آتشفشانی سهند، رسوبات سیلابی، رودخانه‌ای، و گاهی یخچالی تشکیل شده است که غالباً ناشعاع چندین ده کیلومتر در اطراف مراکز آتشفشانی گسترش یافته است. در دره کندوان (شکل ۲)، در ته دره، برش آتشفشانی دیده می‌شود که بر روی آن افق‌های اینمبریت (پونس) و بر روی اینمبریت کنگلومرا، و سپس گدازه هم‌مشاهده می‌گردد. در این دره روبروی دهکده کندوان چند روانه برش دیده می‌شود که ساخت آن هیالوپورفیریک است و قلوه‌های آن بوسیله گدازه‌ای از جنس قلوه‌ها بهم چسبیده‌اند. در شکل ۳ مقطع عرضی دره گنبر دیده می‌شود. در ته دره کنگلومرای قرمز گل و بر روی آن لاهار چراغیل مشاهده می‌گردد. مابین دامنه‌های شمالی و جنوبی این دره از نظر چینه‌شناسی و سنگ‌شناسی مشابهتی وجود ندارد زیرا در دامنه شمالی سه افق اینمبریت متناوب با طبقات کنگلومرا دیده می‌شود ولی در زمینه دامنه جنوبی گدازه‌های داسیتی و آندزیتی مشاهده می‌گردد. ظاهراً به نظر می‌رسد که یک گسل، در طول دره موجب این عدم تقارن شده باشد اما لاهار چراغیل که در دو طرف دره یک سطح قرار گرفته این گمان را بر طرف می‌سازد. در انتهای دره چینی بلاغ چای زیربنای کوه سهند را رسوبات قدیمی تشکیل می‌دهد (شکل ۴). این رسوبات

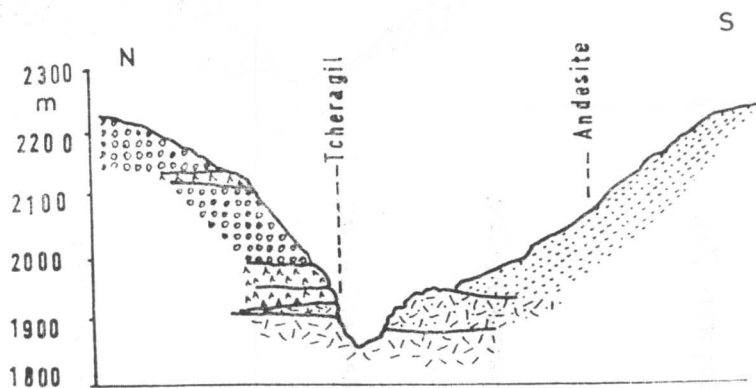
ECOLE NORMALE SUPERIEURE DE TEHERAN
 CARTE GEOLOGIQUE DU SAHAND
 (CENTRAL)
 PAR : MOJIB VAZIRI, H. et AMINE SOBHANI, E.

Hauteur en mètre
 1 : 100 000
 Janvier 1977

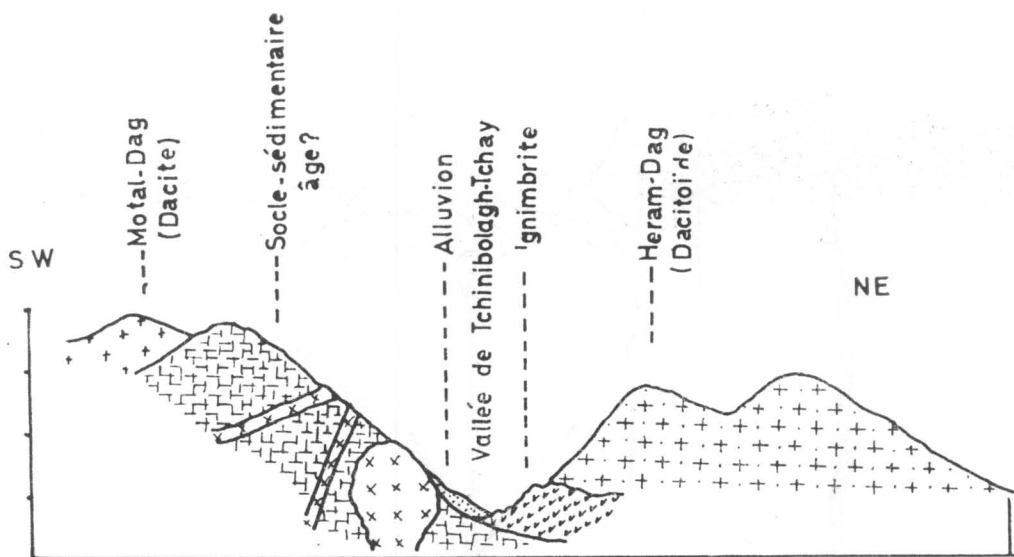

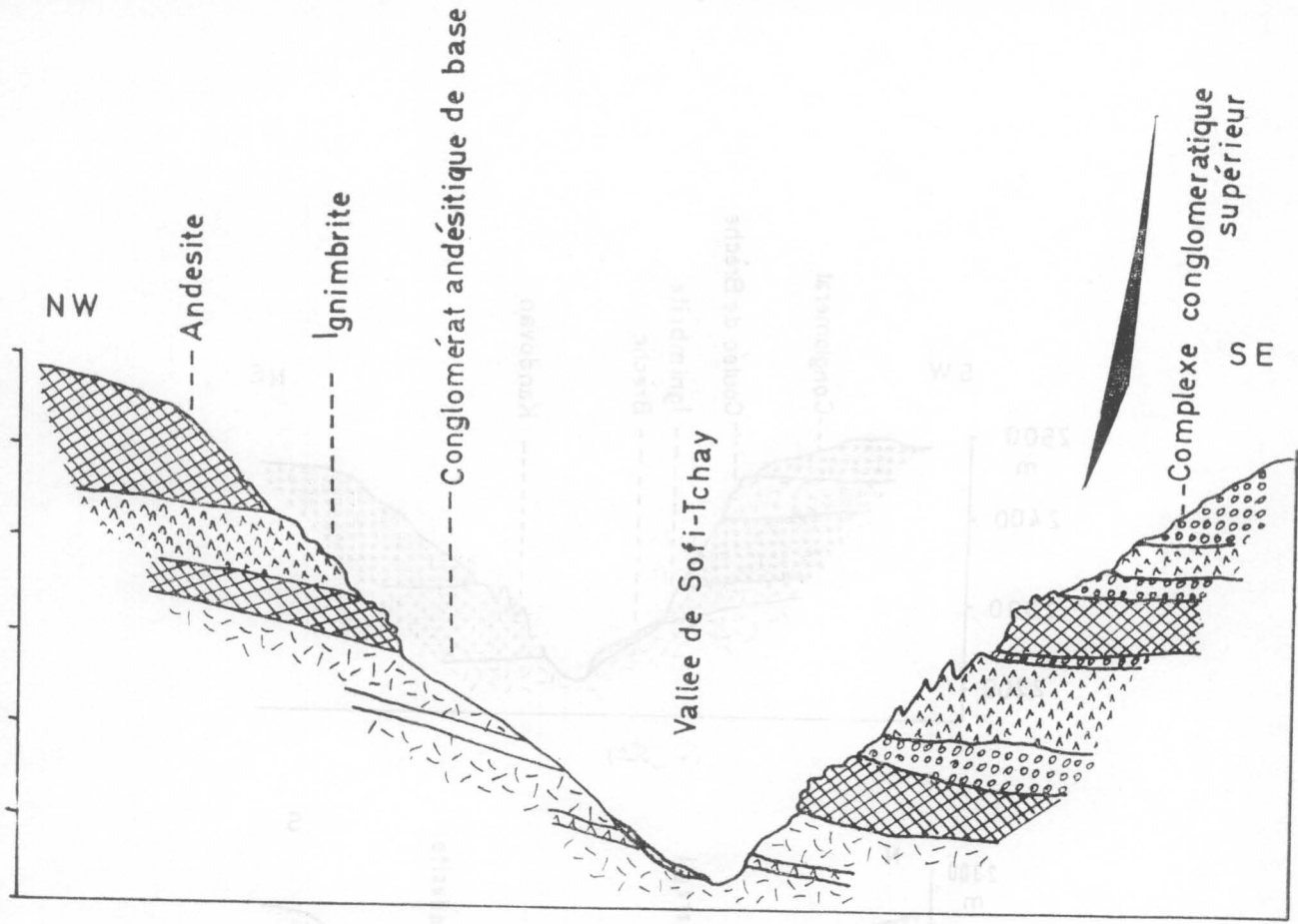
(شکل ۲)

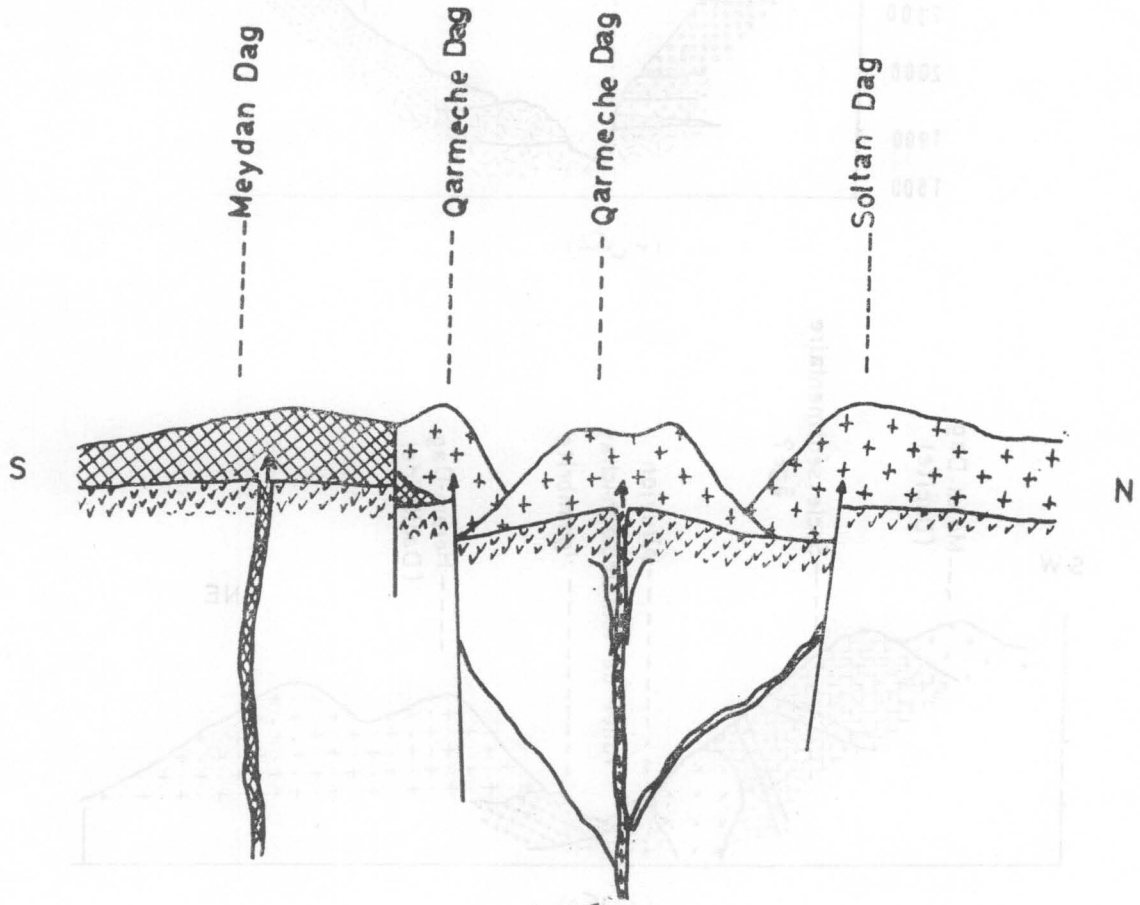
(شکل ۳)

(شکل ۴)

(شکل ۵)

(شکل ۶)

کنگلوبرای آتشفشانی، سنگمسه و آهکهای سیلیسی است که بوسیله سنگهای آذرین انروزویو از نوع آندزیت و داسیت قطع شده‌اند. رسوبات فوق به علت نداشتن فسیل از نظر سنی ناشناخته مانده است.

در دره صوفی جای نیز تناوبی از برش‌های پونس دار، اینمبریت، و لاهوهای آندزیتی دیده می‌شود (شکل ۵). در این دره لارها عظمت بیشتر و بیرون زدگی فراوان‌تری دارد. راه‌های دره صوفی جای مال رو است بنابراین مطالعه تمام جزئیات ساختمانی این دره احتیاج به صرف حداقل یک هفته وقت دارد.

قارمش داغ و تریاقلو مهمترین سراز آتشفشانی سهند محسوب می‌شوند. در هر یک از این دو نقطه یک فرونشینی (Effondrement) استنباط می‌گردد.

در قارمش داغ چنین بنظر می‌رسد که پس از فوران اینمبریت یک فرونشینی به وقوع پیوسته، آنگاه در امتداد گسل‌های حلقوی این فرونشینی، لاهوهای داسیتی بیرون ریخته‌اند. لاهوهای داسیتی برجستگی حلقوی و خط الرأس هلالی شکل اطراف مخروط آتشفشانی قارمش داغ را بوجود آورده‌اند (شکل ۶).

تریاقلو محوطه‌ایست نسبتاً هموار در انتهای دره صوفی جای که بوسیله چند گسل کوچک از گدازه‌های آندزیتی و داسیتی میدان داغ و قارمش داغ جدا شده‌است. بنظر می‌رسد که این قسمت نسبت به بخش‌های اطراف خود مختصری فرونشینی حاصل کرده باشد.

قسمتی از این محوطه هموار را گدازه‌های غنی از پتاسیم $\left(\text{SiO}_2 = 57,59 \text{ و } \frac{\text{K}_2\text{O}}{\text{Na}_2\text{O}} = 1,27 \right)$

می‌پوشاند که در تقسیم‌بندی تایلر (۱۹۷۶) در ردیف باناکیت (Banakite) قرار می‌گیرد.

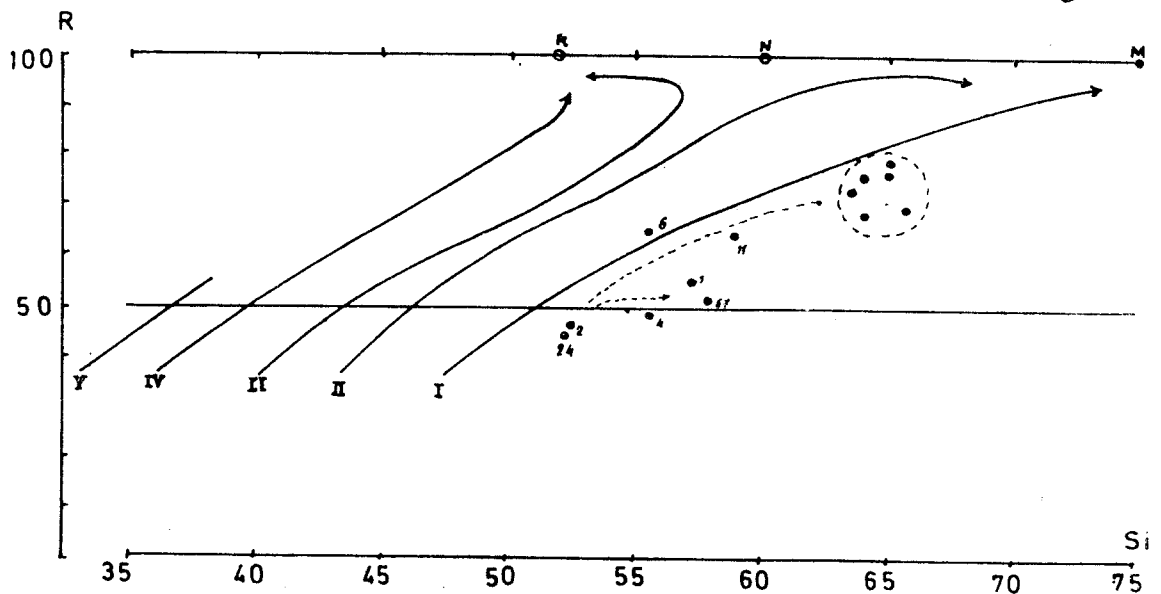
مطالعه تغییرات عناصر اصلی و کمیاب گدازه

الف- تغییرات عناصر

۱- دیاگرام R/Si (شکل ۷)- یکی از راه‌های تفریق ماگما، تفکیک انواع فلدسپاتها از یکدیگر است. در این تفکیک فلدسپاتهای آلکالن در یک قطب و فلدسپاتهای پلاژیوکلاز غنی از کلسیم در قطب دیگر قرار می‌گیرند. دیاگرام

R/Si $\left(R = \frac{(\text{Na} + \text{K}) \times 100}{(\text{Na} + \text{K} + \text{Ca})} \right)$ که توسط Jund و Brousse در سال ۱۹۶۲ ابداع شده برای پایه

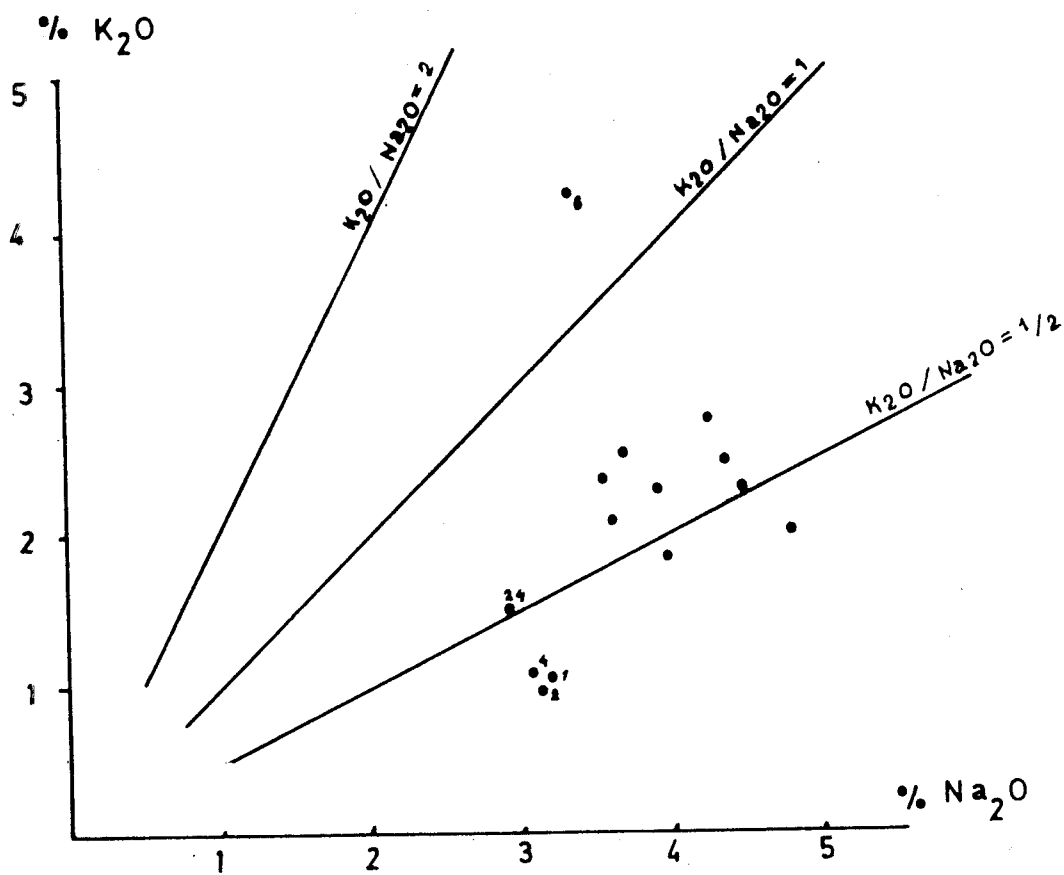
استوار است که ماگمای دارای درصد آنورتیت بیشتر به قطب An ($R=0, \text{Si}=40\%$)، و ماگمای دارای آلپیت، ورتوز به قطب N ($R=100, \text{Si}=60\%$) نزدیک می‌شوند. ماگمای آلکالن و فقیر از سیلیسیم به قطب R (فلدسپاتوئید ($R=100$ و $\text{Si}=52\%$) و ماگمای تفریق یافته دارای ترکیب اوتکتیک به قطب M ($R=100$ و $\text{Si}=75\%$) نزدیک می‌شود.

(شکل ۷)

نوع عنصر کمیاب	فنوکریستال پلاژیوکلاز آندزیت	فنوکریستال پلاژیوکلاز داسیت
Ba	۵۹۳	۱۹۹
Co	۱۰	۱۰
Cr	۱۰	۱۴
Cu	۱۶	۱۲
Ni	۱۰	۱۳
Sr	۳۲۹	۱۱۹۹
V	۲۰	۲۹
Rb	۵۸	۱۰

(۸) (نقل از حسینعلی زینلی ۲۵۳۶)

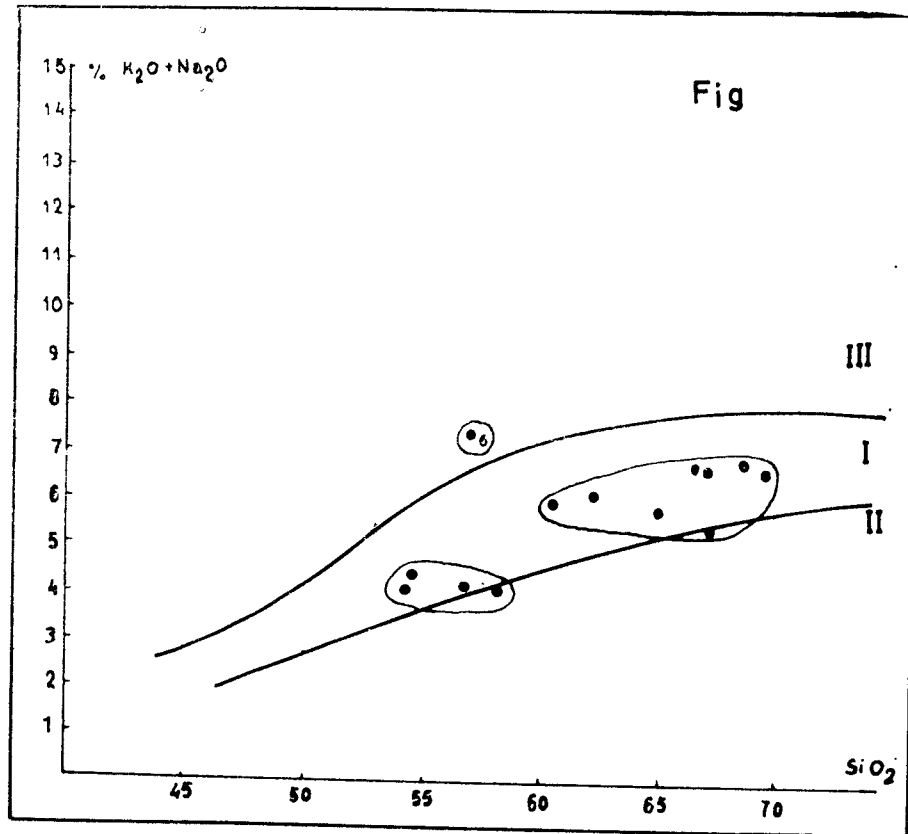

(شکل ۸)

نمونه سنگهای آتشفشانی سهند روی دیاگرام R/Si به سه گروه تقسیم شده‌اند یکی گروه آندزیت دیگری گروه سنگهای اسید که در یک دایره محاط می‌باشند و سومی نمونه S. 6 که در بالای منحنی مقایسه شماره I قرار گرفته است .

۲- دیاگرام K_2O/Na_2O (شکل ۸) - در این دیاگرام نیز نمونه‌های سهند در سه گروه مجزا دیده می‌شوند یکی گروه سنگهای خنثی (نمونه‌های ۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳) دیگری گروه سنگهای اسیدی که در یک دایره مشخص شده‌اند و سومی نمونه S. 6 که شوشونیتی است .

۳- دیاگرام $K_2O + Na_2O/SiO_2$ (شکل ۹) - این دیاگرام نیز نشان می‌دهد که در سهند دوسری ماگما وجود داشته است یکی کالکوالکان و دیگری آلکان (با ناکیت S. 6) .

(شکل ۹)

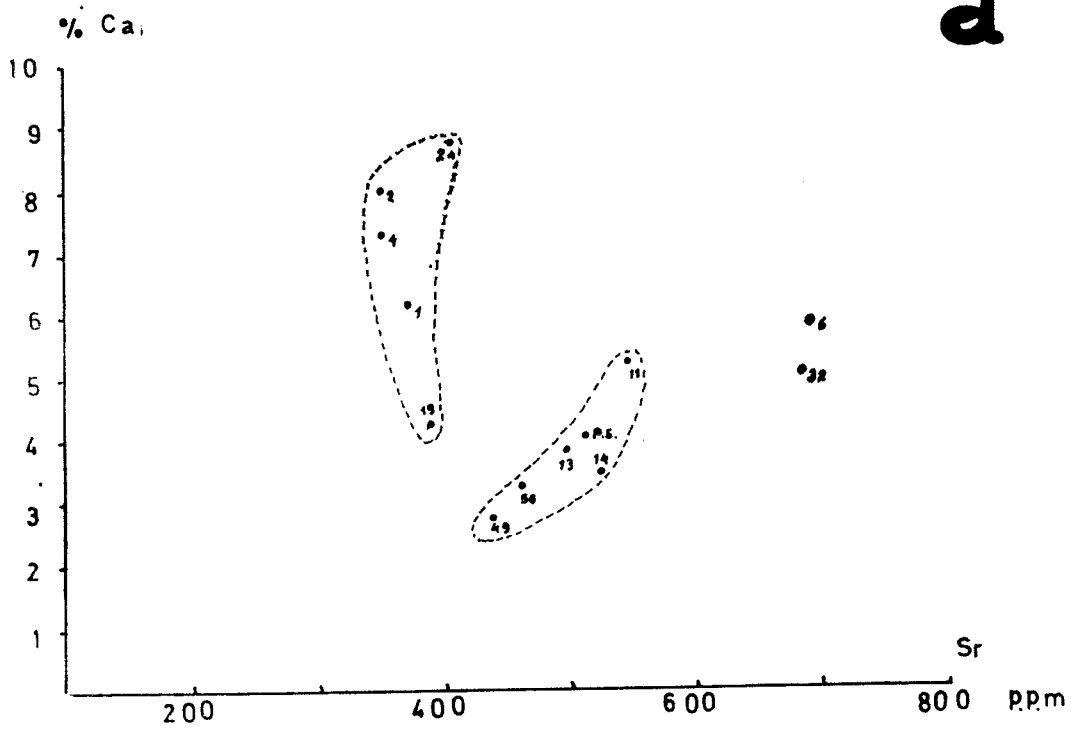
نقاط معرف ترکیب شیمیائی سنگهای سری آلکوالکان در دو گروه مجتمع شده‌اند که نشانه وجود دو ماگمای خنثی و اسیدی می‌باشد .

ب- تغییرات عناصر کمیاب

۱- دیاگرام Ca - Sr (شکل ۱۰) با علم به اینکه استرونیسیم در ساختمان پیروکسن وارد نمی‌شود در حالیکه به مقدار زیاد وارد شبکه تبلور پلاژیوکلاز می‌گردد مشاهده می‌شود که در گدازه‌های آندزیتی (۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳) درصد استرونیسیم ثابت ولی مقدار کلسیم تقلیل یافته است. تغییرات فوق نشان می‌دهد که علت تفریق آندزیتها تبلور بخشی پیروکسن سونوکلینیک است نه تبلور بخشی پلاژیوکلاز .

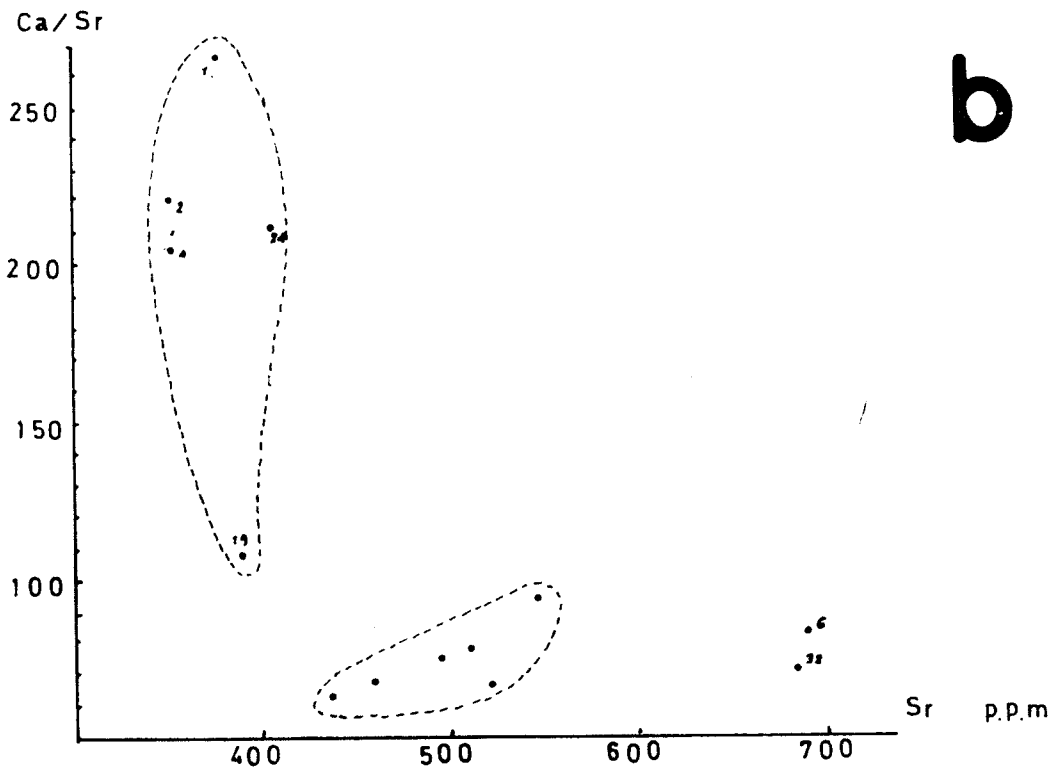
در سنگهای اسیدی سهند کلسیم به سوازات استرونیسیم مصرف شده است و چون این دو عنصر مشترکاً در ساختمان پلاژیوکلازها به کار می‌رود لذا تفریق ماگمای اسیدی سهند به علت تبلور بخشی پلاژیوکلازها صورت گرفته است.

a

(شکل ۱۰)

b

(شکل ۱۱)

۲- دیاگرام Sr-Ca/Sr (شکل ۱۱) - در این دیاگرام درگدازه‌های آندزیتی نیز مقدار استرانسیم ثابت ولی نسبت $\frac{Ca}{Sr}$ تقلیل یافته است (کوچک شدن صورت و ثابت ماندن مخرج کسر). این تغییرات نیز تبلور بخشی پیروکسین مونوکلینیک را که عامل تفریق بوده است در آندزیتها نشان می‌دهد.

برعکس در سنگهای اسید مصرف توأم کلسیم و استرانسیم، نشانه تبلور بخشی پلاژیوکلاز، موجب انجام تفریق و تشکیل ترم‌های مختلف سنگهای اسیدی شده است.

نمونه S. 6 که به لحاظ داشتن درصد پتاسیم فراوان از سایر نمونه‌های سهند متمایز است در دو دیاگرام

Sr - Ca و $\frac{Ca}{Sr}$ - Sr نیز به سبب داشتن استرانسیم فراوان از سایر گروهها جدا و مشخص می‌باشد.

نمونه S. 32 که از هر نظر در ردیف داسیتها قرار می‌گیرد از لحاظ مقدار استرانسیم هم تراز S. 6 است. احتمال دارد که ماگمای تشکیل دهنده این سنگ در خزینده ماگمایی به علت مجاورت با ماگمای شوشونیتی S. 6 از استرانسیوم غنی شده باشد (Yoder, 1973).^۶ این پدیده که یک نوع متاسوماتیسم است و مابین دو ماگما از طریق دیواره‌ای جامد صورت می‌گیرد در مورد ولکانیسم میوسن تحنانی میانه نیز بیان شده است (Lescuyer, Riou - 1976).^۷

مقایسه عناصر کمیاب فنو کریستالهای پلاژیوکلاز داسیتها با فنو کریستالهای پلاژیوکلاز آندزیتها

اگر ماگماهای اسیدی سهند از تفریق ماگمای آندزیتی این منطقه حاصل می‌شد می‌بایست مقدار درصد استرا - نیوم موجود در فنو کریستالهای پلاژیوکلاز داسیتها کمتر از مقدار درصد این عنصر در فنو کریستال پلاژیوکلاز - ندزیتها می‌بود حال آنکه تابلوی زیر نشان می‌دهد که مقدار استرونیوم فنو کریستال پلاژیوکلاز داسیتها به مراتب بیشتر از مقدار این عنصر در فنو کریستال پلاژیوکلاز آندزیتها می‌باشد.

همچنین باریم که معمولا در ماگمای تفریق یافته تراکم بیشتری حاصل می‌کند در فنو کریستال پلاژیوکلاز داسیتها مقدارش کمتر از فنو کریستال پلاژیوکلاز آندزیتها است. از طرف دیگر روبیدیم نیز که مانند باریم بیشتر در ساختمان فلدسپاتهای آلکالن وارد می‌شود مقدارش در آندزیتها خیلی بیشتر از داسیتها می‌باشد.

این مقایسه نشان می‌دهد که ماگمای کالکوالکالن سهند دارای دومتشاء مختلف می‌باشد، به عبارت دیگر ماگمای اسیدی سهند از تفریق ماگمای آندزیتی این منطقه حاصل نشده است.

منشاء ماگمای شوشونیتی سهند

بطور کلی در مورد منشاء ماگماهای شوشونیتی چند نظریه اظهار شده که مهمترین آنها به شرح زیر می‌باشد:

۱- بر اثر ذوب بخش پوسته اسیدی و تشکیل مایع اوتکتیک (کوارتز، آلپیت، اورتوز). آنچه که از سنگ در اعماق زمین باقی می‌ماند تفاله ایست متشکل از کانیهای دارای نقطه ذوب بالا تر مانند بیوتیت و پلاژیوکلاز. حال اگر حرارت و فشار به حدی برسد که این تفاله هم ذوب بشود ماده مذابی نتیجه خواهد شد که از لحاظ پتاسیم و استرانسیوم غنی خواهد بود (ماگمای شوشونیتی).

۲- دریک ماگمای آلکالن، تبلور بخشی پیروکسین و تفکیک آن سبب می‌شود که در ماده مذاب باقیمانده کلسیم و آهن نقصان یافته، در مقابل استرانسیم، باریم و پتاسیم افزایش یابد. در این صورت ماده مذاب باقیمانده در ردیف یک ماگمای شوشونیتی قرار خواهد گرفت.

۳- اگر نظریه هتروژنیته ماننورا قبول کنیم می‌توانیم بپذیریم که ذوب بخشی پریدوتیت بیوتیت دار (کیمبرلیت)

منشاء ماگماهای شوشونیتی است.

۴- تجارب آزمایشگاهی نشان داده‌اند (B. G. Jameson - D. B. Clarke - 1970) که ذوب

بخشی پریدوتیت تحت فشار زیاد (درجه ذوب بخشی ضعیف) منجر به تشکیل ماگمای آلکالن غنی از پتاسیم، باریم، روییدیم و استرانسیوم خواهد شد (ماگمای شوشونیتی).

در مورد ماگمای شوشونیتی سهند نمی‌توان این ماگما را ناشی از تفریق ماگمای آندزیتی این منطقه دانست زیرا در دیگر ام‌های فوق‌الذکر نمونه S. 6 در ردیف آندزیتها قرار نگرفته است. در اینصورت می‌توان چنین پنداشت که ماگمای شوشونیتی سهند، نتیجه ذوب بخشی مانتوی فوقانی است که در یک فاز در دیستانسین خیلی قوی، در یکی از مراحل آتشفشانی سهند، توانسته است از طریق گسلهای خیلی عمیق به سطح زمین راه یابد.

Bibliographie

- 1) Bordet, P. - Berberian, M. (1971) - Reconnaissance géologique du massif du Sahand (Azerbaïdjan) : Rapport interne de So. Geolo. Iran, (non publié), 12 pages.
- 2) Moine Vaziri, H - Amine Sobhani, E. (1977) - Volcanologie et volcanosédimentologie de la région du Sahand Rapport en Farsi, Ecole Normale Supérieure de Tehran, Iran, 53 page.
- 3) معین وزیری حسین - امین سبحانی ابراهیم (۱۳۵۶) - سهند از نظر ولکانولوژی و ولکانوسدیمانتولوژی - گزارش چاپ شده از طرف دانشگاه تربیت معلم تهران - ۵۳ صفحه.
- 4) Cart géologique au 1/2500ème Soc. Nati. Petrol. Iran.
- 5) Carte géologique de Maragheh, ech 1/50000ème, Serv. geolo. Iran.
- 6) Jung, J. et Brousse, R. (1962) - Les provinces volcaniques néogènes et quaternaires de la France. Bull. Serv. carte géol. Fr, t. 58
- 7) Yoder, H. S. (1973) - Contemporaneous basaltic and rhyolitic magmas. Am. Min. 58, p. 153-171.
- 8) Lescuyer, J. L. - Riou, R. (1976) - Geologie de la region de Mianeh (Azerbaïdjan), contribution a l'étude du volcanisme tertiaire de l'Iran, these de 3ème cycle' Grenobl.
- 9) حسینعلی زینلی (۱۳۵۶) بررسی کانی‌شناسی و پتروولوژی سنگهای آتشفشانی منطقه سهند (آذربایجان) - رساله فوق‌لیسانس - دانشکده علوم دانشگاه تهران.
- 10) Jameson, B. G. - Clarke, D. B. - (1970) - Potassium and associated elements in tholeiitic basalts. Jour. Petrol., 11, p. 183-204.